

Szent Hedvig egyik ereklyéje a Diósgyőri várba érkezik

A Diósgyőri Várban lévő, egy évvel ezelőtt felszentelt Szent Hedvig várkapolna búcsúi miséje 2015. július 18-án, szombaton 10 órakor lesz a Diósgyőri Várban. Ehhez az alkalomhoz illő különleges eseménynek ígérkezik, hogy Palánki Ferenc püspök úr és Mikolai Vince főesperes úr, diósgyőri plébános Krakkóból Szent Hedvig ereklyéjét hoznak a várkapolnába, amit az oltárban a mise keretében fognak elhelyezni.

Szent Hedvig Árpád-házi királylányként született és Lengyelország, valamint Litvánia királynője lett. Hisszük, hogy a Diósgyőri Várkapolna védőszentjeként Hedvig édesapja, Nagy Lajos által királyi székhellyé épített várunk újjáépített falai között Városunk és Hazánk sorsa felett is őröködik immár. Reményeink szerint segíti Városunk lengyel és litván kapcsolatainak, tágabb értelemben pedig Közép-európai szerepének erősítését is.

Szent Hedvig királynő, a szeretet cselekvő apostola

A lengyel nép Jadwiga néven minden idők legnagyobb királynőjeként és szentként tiszteli, mi magyarok Szent Hedvigként ismerjük, mégis kevésbé. Tizennégy éve, hogy II. János Pál pápa szentté avatta a magyar királylányt és lengyel királynőt. I. Nagy Lajos magyar-lengyel király legkisebb leányaként 1374. február 18-án született. Mélyen vallásos légkörben nevelkedett. Apja uralkodása alatt élte fénykorát a magyar egyház. Lajos király bőkezűen támogatta az egyetlen magyar alapítású pálos rendet, nem egy pálos kolostort alapítva, közöttük a Márianosztrait, ahogy nagy szeretettel viseltetett a ferencesek iránt is. Minden útjára magával vitte ferences lelki atyját, s halála előtt fölvette a ferencrendiek ruháját. Élete végén Lajos király – nem lévén fia – a lengyel és a magyar koronát lányaira hagyta. Lengyelországban az alig tízéves Hedvig, idehaza Mária nővére örökölte koronáját. Hedviget apja még négy éves korában eljegyeztette Habsburg Vilmos osztrák gróffal, a lengyelek azonban nem kívánták őt királyuknak. A lengyel királyságot erősen fenyegette a keletről támadó pogány litvánok serege, így a lengyel főurak arra kötelezték az akkor még gyermek királynőjüket, hogy válassza férjül Litvánia nagyfejedelmét, Wladyslaw Jagellót (Jagelló Ulászlót). Lajos király a pogány litvánok ellen számos hadjáratot vezetett, de amit Lajosnak nem sikerült elérni fegyverrel, azt legkisebb lányának, Hedvignek sikerült – mégpedig a szívével! Saját vallomása szerint „nagyon sok álmatlan éjszakát töltött” a Wawelen a fekete feszület előtt, hogy „mindent alaposan átgondoljon” és világosságot merítsen. „Tedd, amit láatsz! Figyelj engem, szemléld az én megfeszített Szeretetemet, és tudni fogod, mit tégy” – hallotta Megfeszített Mesterétől. A mélyen Krisztus-hívó királynő, bár szíve tiltakozott a nála 28 évvel idősebb férj jelölt ellen, Isten akaratát látva a történetekben, beleegyezését adta a feltétellel, hogy jövőbeli férje felveszi a keresztény vallást. Jagelló Krakkóba érkezése után három nappal testvéreivel és kíséretével együtt megkeresztelkedett. Hedvig házasságkötése végül meghozta a lengyel-litván megbékélést, sőt a két ország egyesülését is. Hedvig hiteles keresztény életével elérte azt, amit sem törvény, sem fegyver nem tudott elérni: a pogány Litvániát a Kereszthez vezette. II. Jagelló Ulászló meglehetősen világias, erőszakos uralkodásával szemben Hedvig a litvánok keresztény hitre térítésének igaz pártfogója lett. Társadalmi helyzetét, belső tulajdonságait, lelkét és elméjét teljesen Krisztus szolgálatába állította, egész személyes, szerény életével együtt. Amikor a felsőosztályt kellett képviselnie, teljes erejével, életével a rábízott népet is odaadóan szolgálta. Szent Erzsébethez hasonlóan Hedvig is szíven viselte a betegek, árvák, szegények sorsát, sokat próbálkozott a parasztság nyomorának enyhítésével. Életcélját jelképező szimbólumként a két egymásba fonódó „MM” betűket választotta, az evangéliumi Mária és Márta példáját követve. Egyiket az imádság, másikat a tettek mezején. Szíven viselte a klarissza rend sorsát, mert meggyőződése volt, hogy egyre nagyobb szükség van az imádságra és a szeretetszolgálatra. A szolgálat lelkülete egész társadalmi

tevékenységét átjárta. Egyik legmaradandóbb tette a mai Jagelló Egyetem felkarolása és teológiai karának megszervezése volt, ahová távoli országokból hivatott professzorokat. Családi ékszereit beolvastva, pénzt veretve belőlük az intézmény fenntartására adta azokat. Neki is köszönhető, hogy évszázadokon keresztül több ezer magyar diák tanult Krakkóban. Hedvig a litván papság képzésére kollégiumot szervezett a prágai egyetemen. A lengyel nép hitének erősítése végett templomokat építtetett. Krakkóban megalapította a bencés kolostort, ahol az istentiszteletet a nép nyelvén tartották. Sokat fáradozott az elszakadt Ruténia megtérítésén is. Tudván, hogy a rutének ragaszkodnak a keleti nyelvhez, a szláv bencésekhez fordult és kérte, nyissanak Krakkóban noviciátust. Hedvig királynő rövid, ám annál hívőbb, követendő életet élt, fényesen beírva nevét a lengyel történelembe: erényeit és lelki tisztaságát legendák egész sora örökítette meg. Fiatalon, 26 éves korában, első gyermeke születésekor 1399. július 17-én hunyt el Krakkóban. Lengyelországban századok óta rendkívüli és töretlen népszerűség övezi. II. János Pál még bíborosként a boldoggá avatásán szorgoskodott, majd pápaként 1997-ben szentté avatta Jadwigát, Lengyelország egykori koronás államfőjét.

Az anyagot a KÉSZ Miskolci szervezete állította össze